

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "ปัจจัยทางการสื่อสารที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤต" ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ของระเบียบวิธีวิจัยที่ได้กำหนดไว้ โดยแจกแบบสอบถามแก่ประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในเขตที่กำหนดไว้จำนวน 460 ชุด และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 404 ชุด ผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ของข้อมูลมากที่สุดจำนวน 400 ชุด เพื่อทำการประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS ซึ่งได้ผลการวิจัยออกมาตามที่จะนำเสนอรายละเอียดต่างๆ ของข้อมูลดังลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

เป็นการนำเสนอข้อมูลทั่วไป เป็นเชิงพรรณนาเพื่อแสดงลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวแปรต่างๆ ในงานวิจัย ได้แก่

1.1 ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

1.2 การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อต่าง ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2.1 สื่อมวลชน

1.2.2 สื่อบุคคล

1.2.3 สื่อเฉพาะกิจ

1.3 ความรู้ทางการเมืองของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.4 ทศนคติของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการเมืองไทยในปัจจุบัน

1.5 เกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชน

1.5.1 ด้านความรู้ความสามารถ

1.5.2 ด้านบุคลิกภาพ

1.5.3 ด้านสังคมและการติดต่อสื่อสาร

1.5.4 ด้านจริยธรรมทางการเมือง

1.5.5 ด้านพรรคการเมือง

1.6 ข้อเสนอเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้นำทางการเมืองในภาวะวิกฤตที่ประชาชนต้องการ

ชนต้องการ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing)

เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย คือ

2.1 การทดสอบความแตกต่างด้วยการหาค่า t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในกลุ่มตัวแปรอิสระที่เป็น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

2.2 การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายค่าความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤต ความรู้ทางการเมืองกับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤต และทัศนคติที่มีต่อการเมืองกับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤต

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

1.1 ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	187	46.8
หญิง	213	53.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.2 ส่วนเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 46.8

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 – 25 ปี	189	47.3
26 – 30 ปี	61	15.3
31 – 40 ปี	81	20.3
41 – 50 ปี	40	10.0
51 – 60 ปี	23	5.8
61 ปีขึ้นไป	6	1.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 18 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.3 รองลงมา คือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.3 อันดับที่ 3 คือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 26 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.3 อันดับที่ 4 คือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.0 อันดับที่ 5 คือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.8 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 61 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	18	4.5
มัธยมศึกษาตอนต้น	8	2.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	70	17.5
อนุปริญญา/ปวส.	21	5.3
ปริญญาตรี	233	58.3
สูงกว่าปริญญาตรี	50	12.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมา คือ ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. คิดเป็นร้อยละ 17.5 อันดับที่ 3 คือ ผู้ที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 12.5 อันดับที่ 4 คือ ผู้ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. คิดเป็นร้อยละ 5.3 อันดับที่ 5 คือ ผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.5 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	95	23.8
พนักงานบริษัทเอกชน/ธนาคาร	85	21.3
กิจการส่วนตัว/ค้าขาย	26	6.5
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	170	42.5
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	6	1.5
อื่นๆ	18	4.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน นิสิต และนักศึกษา มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมา คือ ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 23.8 อันดับที่ 3 คือ พนักงานบริษัทเอกชนและธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 21.3 อันดับที่ 4 คือ เจ้าของกิจการส่วนตัวและค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 6.5 อันดับที่ 5 คือ อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 4.5 และอันดับสุดท้าย คือ แม่บ้านและพ่อบ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.5

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 4.5 มีอาชีพ ลูกจ้าง ครู สอนพิเศษ รับจ้าง ข้าราชการบำนาญ ทนายความ ช่างทำผม ลูกจ้างรายวัน และว่างงาน

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	119	29.8
5,001 – 10,000 บาท	104	26.0
10,001 – 15,000 บาท	71	17.8
15,001 – 20,000 บาท	40	10.0
20,001 – 25,000 บาท	23	5.8
25,001 – 30,000 บาท	6	1.5
31,001 บาทขึ้นไป	37	9.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือนมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 29.8 รองลงมา คือ ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 26.0 อันดับที่ 3 คือ ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 17.8 อันดับที่ 4 คือ ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 10.0 อันดับที่ 5 คือ ผู้ที่มีรายได้ 30,001 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 9.3 อันดับที่ 6 คือ ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 20,001 – 25,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 5.8 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 25,001 – 30,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 1.5

1.2 การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อต่าง ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2.1 สื่อมวลชน

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสื่อที่เปิดรับ

สื่อที่เปิดรับ	ความถี่ในการเปิดรับ										— X	ระดับ การเปิดรับข่าว สารทางการเมือง
	เป็นประจำ		บ่อยครั้ง		เป็นบางครั้ง		นาน ๆ ครั้ง		ไม่เคยเลย			
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		
โทรทัศน์	271	67.8	77	19.3	24	6.0	25	6.3	3	0.8	4.46	สูง
วิทยุ	139	34.8	95	23.8	47	11.8	101	25.3	18	4.5	3.58	สูง
หนังสือพิมพ์รายวัน	189	47.3	83	20.8	77	19.3	39	9.8	12	3.0	3.99	สูง
หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์	17	4.3	16	4.0	65	16.3	199	49.8	103	25.8	2.11	ต่ำ
นิตยสาร/วารสาร	8	2.0	30	7.5	82	20.5	199	49.8	81	20.3	2.21	ต่ำ
ค่าเฉลี่ยรวม = 3.2860												ปานกลาง

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.46) รองลงมา คือ หนังสือพิมพ์รายวัน (ค่าเฉลี่ย 3.99) วิทยุ (ค่าเฉลี่ย 3.58) นิตยสารและวารสาร (ค่าเฉลี่ย 2.21) และหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ (ค่าเฉลี่ย 2.11) ตามลำดับ

โดยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนในระดับปานกลาง

1.2.2 บุคคล

ตารางที่ 10 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง จากสื่อบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคล

บุคคล	ความถี่ในการเปิดรับ										— X	ระดับ การเปิดรับข่าว สาร
	เป็นประจำ		บ่อยครั้ง		เป็นบางครั้ง		นาน ๆ ครั้ง		ไม่เคยเลย			
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		
คนในครอบครัว	75	18.8	91	22.8	70	17.5	138	34.5	26	6.5	3.12	ปานกลาง
เพื่อน	54	13.5	100	25.0	104	26.0	127	31.8	15	3.8	3.12	ปานกลาง
เพื่อนในกลุ่มอาชีพ	46	11.5	80	20.0	102	25.5	125	31.3	46	11.5	2.88	ปานกลาง
เจ้านาย/ผู้บังคับบัญชา	7	1.8	23	5.8	33	8.3	141	35.5	196	49.0	1.76	ต่ำ
บุคคลที่เคารพนับถือ	5	1.3	26	6.5	51	12.8	196	49.0	122	30.5	1.99	ต่ำ
อื่นๆ	2	0.5	3	0.8	2	0.5	2	0.5	5	1.3	1.06	ต่ำมาก
ค่าเฉลี่ยรวม = 2.5759												ปานกลาง

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง จากคนในครอบครัว และเพื่อน มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.12 เท่ากัน) รองลงมา คือ เพื่อนในกลุ่มอาชีพ (ค่าเฉลี่ย 2.88) บุคคลที่เคารพนับถือ (ค่าเฉลี่ย 1.99) เจ้านาย/ผู้บังคับบัญชา (ค่าเฉลี่ย 1.76) และกลุ่มบุคคลอื่นๆ (ค่าเฉลี่ย 1.06) ตามลำดับ

บุคคลอื่นๆ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของทางราชการ ห้วคณะน นักเรียน และลูกค้า โดยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคลใน ระดับปานกลาง

1.2.3 สื่อเฉพาะกิจ

ตารางที่ 11 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของความถี่ในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสื่อที่เปิดรับ

สื่อเฉพาะกิจ	ความถี่ในการเปิดรับ										X	ระดับ การเปิดรับ ข่าวสาร
	เป็นประจำ		บ่อยครั้ง		เป็นบางครั้ง		นานๆ ครั้ง		ไม่เคยเลย			
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		
1. การ ปราศรัยในที่ ชุมชนของ พรรคการเมือง	4	1.0	13	3.3	24	6.0	153	38.3	206	51.5	1.64	ต่ำ
2. การ ปราศรัยทาง โทรทัศน์ของผู้ นำพรรคการเมือง	19	4.8	32	8.0	64	16.0	235	58.8	50	12.5	2.33	ต่ำ
3. โฆษณา ทางโทรทัศน์	88	22.0	80	20.0	84	21.0	132	33.0	16	4.0	3.22	ปานกลาง
4. โฆษณา ทางวิทยุ	41	10.3	50	12.5	88	22.0	157	39.3	64	16.0	2.61	ปานกลาง
5. โฆษณา ทางหนังสือ พิมพ์	78	19.5	81	20.3	81	20.3	119	29.8	41	10.3	3.08	ปานกลาง
6. แผ่นพับ/ใบ ปลิว	18	4.5	50	12.5	86	21.5	201	50.3	45	11.3	2.48	ต่ำ
7. ป้าย ประกาศ	76	19.0	61	15.3	74	18.5	164	41.0	25	6.3	2.99	ปานกลาง
8. โปสเตอร์	70	17.5	51	12.8	79	19.8	167	41.8	33	8.3	2.89	ปานกลาง
9. อินเทอร์เน็ต	3	0.8	14	3.5	32	8.0	117	29.3	234	58.5	1.59	ต่ำ
10. อื่นๆ	-	-	-	-	2	0.5	1	0.3	4	1.0	1.01	ต่ำมาก
ค่าเฉลี่ยรวม = 2.5425												ปานกลาง

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโฆษณาทางโทรทัศน์ รองลงมา คือ โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ ป้ายประกาศ โปสเตอร์ โฆษณาทางวิทยุ แผ่นพับ/ใบปลิว การปราศรัยทางโทรทัศน์ของผู้นำพรรคการเมือง การปราศรัยในที่ชุมชนของพรรคการเมือง อินเทอร์เน็ต และสื่อเฉพาะกิจอื่นๆ ตามลำดับ

สื่อเฉพาะกิจอื่นๆ ได้แก่ เอกสารจาก ก.ก.ต. และบอร์ดประชาสัมพันธ์บริเวณ
เขตเลือกตั้ง

โดยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจใน
ระดับปานกลาง

ตารางที่ 12 แสดงภาพรวมของของการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อต่างๆ ของกลุ่มตัว
อย่าง

ระดับ	การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อ					
	สื่อมวลชน		สื่อบุคคล		สื่อเฉพาะกิจ	
	N	%	N	%	N	%
ระดับต่ำมาก	3	0.8	22	5.5	16	4.0
ระดับต่ำ	44	11.0	180	45.0	80	45.0
ระดับปานกลาง	197	49.3	145	36.3	170	42.5
ระดับสูง	148	37.0	44	11.0	34	8.5
ระดับสูงมาก	8	2.0	8	2.0	-	-

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง
จากสื่อต่างๆ ดังนี้

การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน อยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด

การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคล อยู่ในระดับต่ำ มากที่สุด

การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจ อยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด

1.3 ความรู้ทางการเมืองของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 13 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้ทางการเมือง

ประเด็นในการวัดความรู้	ตอบถูก	
	N	%
1. วาระในการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร(ส.ส.)	345	86.3
2. หน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง	295	73.7
3. พ.ร.บ.การเลือกตั้ง เรื่อง คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	312	78.0
4. การเลือกตั้งแบบใหม่ เรื่อง วิธีการเลือกแบบแบ่งเขต และ แบบบัญชีรายชื่อ	342	85.5
5. การเลือกตั้งแบบใหม่ เรื่อง หมายเลขของผู้สมัคร ส.ส. แบบแบ่งเขต	322	80.5
6. หัวหน้าพรรคการเมือง - พรรคถิ่นไทย	367	91.8
7. หัวหน้าพรรคการเมือง - พรรคชาติไทย	307	76.8
8. หัวหน้าพรรคการเมือง - พรรคชาติพัฒนา	304	76.0
9. หัวหน้าพรรคการเมือง - พรรคไทยรักไทย	393	98.3
10. หัวหน้าพรรคการเมือง - พรรคประชาธิปัตย์	392	98.0
11. หมายเลขพรรคการเมืองจากการเลือกตั้ง ส.ส.ที่ผ่านมา(6 มกราคม 2544) - พรรคถิ่นไทย	195	48.8
12. หมายเลขพรรคการเมืองจากการเลือกตั้ง ส.ส.ที่ผ่านมา(6 มกราคม 2544) - พรรคไทยรักไทย	269	67.2
13. หมายเลขพรรคการเมืองจากการเลือกตั้ง ส.ส.ที่ผ่านมา(6 มกราคม 2544) - พรรคประชาธิปัตย์	278	69.5
14. หมายเลขพรรคการเมืองจากการเลือกตั้ง ส.ส.ที่ผ่านมา(6 มกราคม 2544) - พรรคชาติพัฒนา	212	53.0
15. หมายเลขพรรคการเมืองจากการเลือกตั้ง ส.ส.ที่ผ่านมา(6 มกราคม 2544) - พรรคความหวังใหม่	218	54.5
16. หมายเลขพรรคการเมืองจากการเลือกตั้ง ส.ส.ที่ผ่านมา(6 มกราคม 2544) - พรรคชาติไทย	237	59.3
17. คำขวัญพรรคการเมือง - พรรคชาติไทย	106	26.5
18. คำขวัญพรรคการเมือง - พรรคชาติพัฒนา	273	68.2
19. คำขวัญพรรคการเมือง - พรรคถิ่นไทย	155	38.7
20. คำขวัญพรรคการเมือง - พรรคความหวังใหม่	83	20.8
21. คำขวัญพรรคการเมือง - พรรคประชาธิปัตย์	166	41.5
22. คำขวัญพรรคการเมือง - พรรคไทยรักไทย	193	48.3
23. นโยบายพรรคการเมือง - พรรคชาติไทย	92	23.0
24. นโยบายพรรคการเมือง - พรรคไทยรักไทย	149	37.3
25. นโยบายพรรคการเมือง - พรรคถิ่นไทย	225	56.3
26. นโยบายพรรคการเมือง - พรรคความหวังใหม่	111	27.8
ค่าเฉลี่ยรวม = 16.2707	ปานกลาง	

จากตารางที่ 13 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ทางการเมืองในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 16.2702 ซึ่งประเด็นคำถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกได้มากที่สุด ได้แก่ วาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.)

การเลือกตั้งแบบใหม่ และหัวหน้าพรรคการเมือง ส่วนประเด็นคำถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกน้อยที่สุด ได้แก่ คำขวัญพรรคการเมือง และนโยบายพรรคการเมือง

ตารางที่ 14 แสดงภาพรวมของความรู้ทางด้านการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับของความรู้ทางด้านการเมือง	จำนวน	ร้อยละ
ระดับต่ำ (1 – 8)	33	8.3
ระดับปานกลาง (9 – 17)	203	50.8
ระดับสูง (18 – 26)	164	41.0

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ทางด้านการเมืองอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ระดับสูง และระดับต่ำ ตามลำดับ

1.4 ทักษะของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการเมืองไทยในปัจจุบัน

ตารางที่ 15 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการเมืองไทยในปัจจุบัน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น										X	ทัศนคติที่มีต่อการเมือง
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		
1. กระบวนการทางการเมืองไม่มีความโปร่งใส	166	41.5	181	45.3	36	9.0	9	2.3	8	2.0	1.80	ลบ
2. นักการเมืองส่วนใหญ่ทุจริตการเลือกตั้งโดยการให้อามิสสินจ้าง	142	35.5	193	48.3	47	11.8	14	3.5	4	1.0	1.87	ลบ
3. นักการเมืองส่วนใหญ่ที่ใช้เงินในการเลือกตั้งเป็นจำนวนมากก็มักจะใช้ตำแหน่งในการถอนทุนคืน	198	49.5	156	39.0	36	9.0	7	1.8	3	0.8	1.66	ลบ
4. นักการเมืองส่วนใหญ่แสวงหาผลประโยชน์จากอำนาจหน้าที่ของตนเอง	173	43.3	183	45.8	32	8.0	7	1.8	5	1.3	1.73	ลบ
5. นักการเมืองส่วนใหญ่ระดมเงินงบประมาณไปพัฒนาพื้นที่ที่ตนอาศัยอยู่	104	26.0	179	44.8	89	22.3	15	3.8	13	3.3	2.14	ลบ
6. นักการเมืองส่วนใหญ่โจมตีการทำงานของฝ่ายตรงกันข้ามโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม	134	33.5	199	49.8	43	10.8	18	4.5	6	1.5	1.92	ลบ
7. นักการเมืองส่วนใหญ่ละเลย ไม่ปฏิบัติตามนโยบายที่เคยพูดไว้ก่อนการเลือกตั้ง (ขาดสัจจะ)	96	24.0	204	51.0	82	20.5	12	3.0	6	1.5	2.08	ลบ
8. นักการเมืองส่วนใหญ่ยังไม่เป็นที่ยอมรับจากต่างประเทศ	77	19.3	172	43.0	117	29.3	28	7.0	6	1.5	2.29	ลบ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น										X	ทัศนคติ ที่มีต่อ การเมือง
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		
9. นักการเมืองส่วนใหญ่ขาดความเป็นผู้นำ	80	20.0	159	39.8	111	27.8	44	11.0	6	1.5	2.35	ลบ
10. นักการเมืองส่วนใหญ่ไม่ทำงานอย่างจริงจังในการแก้ปัญหาบ้านเมืองทำให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายทางการเมือง	165	41.3	181	45.3	38	9.5	11	2.8	5	1.3	1.79	ลบ
11. ผู้นำทางการเมืองนอกจากจะต้องมีความรู้ความสามารถแล้ว ยังต้องมีผลงานที่โดดเด่นเป็นที่ยอมรับจากการทำงานอีกด้วย	198	49.5	162	40.5	24	6.0	13	3.3	3	0.8	1.66	ลบ
12. ผลการหยั่งเสียงประชามติ (โพล) ในการเลือกตั้ง ส.ส มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัคร ส.ส. ของประชาชน	69	17.3	146	36.5	104	26.0	59	14.8	22	5.5	2.55	เป็นกลาง
13. ผลการหยั่งเสียงประชามติ (โพล) จะกระตุ้นให้มีผู้ไปใช้สิทธิมากขึ้น เพื่อให้ผู้สมัคร ส.ส. ที่ประชาชนต้องการได้รับชัยชนะ	61	15.3	129	32.3	143	35.8	47	11.8	20	5.0	2.60	เป็นกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม = 2.0169												ลบ

จากตารางที่ 15 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติทางลบต่อการเมืองไทยในปัจจุบันถึง 11 ข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า กระบวนการทางการเมืองไม่มีความโปร่งใส นักการเมืองส่วนใหญ่ทุจริตการเลือกตั้งโดยการให้อามิสสินจ้าง ใช้เงินในการเลือกตั้งเป็นจำนวนมากและมักจะใช้ตำแหน่งในการถนอมทุนคืน แสวงหาผลประโยชน์จากอำนาจหน้าที่ของตนเอง ระดมเงินงบประมาณไปพัฒนาพื้นที่ที่ตนอาศัยอยู่ เจมดีการทำงานของฝ่ายตรงกันข้ามโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม ละเลย ไม่ปฏิบัติตามนโยบายที่เคยพูดไว้ก่อนการเลือกตั้ง(ขาดสัจจะ) ยังไม่เป็นที่ยอมรับจากต่างประเทศ ขาดความเป็นผู้นำ ไม่

ทำงานอย่างจริงจังในการแก้ปัญหาบ้านเมืองทำให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายทางการเมือง และผู้นำทางการเมืองนอกจากจะต้องมีความรู้ความสามารถแล้ว ยังต้องมีผลงานที่โดดเด่นเป็นที่ ยอมรับจากการทำงานอีกด้วย ส่วนทัศนคติที่เป็นกลางมีอยู่ 2 ข้อ คือ ผลการหยั่งเสียงประชามติ (โพล) ในการเลือกตั้ง ส.ส. มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัคร ส.ส. และกระตุ้นให้มีผู้ไปใช้สิทธิมากขึ้น เพื่อให้ผู้สมัคร ส.ส. ที่ประชาชนต้องการได้รับชัยชนะ

ตารางที่ 16 แสดงภาพรวมของทัศนคติที่มีต่อการเมืองไทยในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับของทัศนคติที่มีต่อการเมืองไทย	จำนวน	ร้อยละ
ทัศนคติเชิงลบมาก	70	17.5
ทัศนคติเชิงลบ	277	69.3
ทัศนคติเป็นกลาง	47	11.8
ทัศนคติเชิงบวก	5	1.3
ทัศนคติเชิงบวกมาก	1	0.3

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการเมืองในระดับเชิงลบ มากที่สุด รองลงมา คือ ทัศนคติเชิงลบมาก ทัศนคติเป็นกลาง ทัศนคติเชิงบวก และทัศนคติเชิงบวกมาก ตามลำดับ

1.5 เกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชน

1.5.1 ด้านความรู้ความสามารถ

ตารางที่ 17 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกณฑ์การตัดสินใจ ด้านความรู้ความสามารถ

เกณฑ์	ระดับการตัดสินใจ										x	ระดับ เกณฑ์ การตัดสินใจ
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด			
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		
1.ประวัติการศึกษา	118	29.5	205	51.3	73	18.3	3	0.8	1	0.3	4.08	มาก
2.ความสามารถ ด้านภาษาต่างประเทศ	104	26.0	189	47.3	95	23.8	9	2.3	3	0.8	3.95	มาก
3.ผลงานที่ผ่านมา ทางด้านเศรษฐกิจ	151	37.8	193	48.3	47	11.8	5	1.3	4	1.0	4.20	มาก
4.ผลงานที่ผ่านมา ทางด้านต่างประเทศ	99	24.8	187	46.8	99	24.8	13	3.3	2	0.5	3.91	มาก
5.ผลงานที่ผ่านมา ทางการบริหาร งานในฐานะร่วมรัฐบาล	119	29.8	182	45.5	79	19.8	16	4.0	4	1.0	3.98	มาก
6.มองความเป็นไปได้ พูดในสิ่งที่ทำได้	206	51.5	152	38.0	31	7.8	9	2.3	2	0.5	4.37	มาก
7.มีวิสัยทัศน์กว้างไกล	256	64.0	112	28.0	22	5.5	9	2.3	1	0.3	4.52	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม = 4.1529												มาก

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างใช้เกณฑ์การตัดสินใจด้านความรู้ความสามารถในการเลือกผู้นำทางการเมืองโดยพิจารณาจากการมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.52) รองลงมา คือ เป็นผู้ที่มีความเป็นไปได้พูดในสิ่งที่ทำได้ (ค่าเฉลี่ย 4.37) ผลงานที่ผ่านมาทางด้านเศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.20) ประวัติการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 4.08) ผลงานที่ผ่านมาทางการบริหารงานในฐานะร่วมรัฐบาล (ค่าเฉลี่ย 3.98) ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.95) และผลงานที่ผ่านมาทางด้านต่างประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.91) ตามลำดับ

โดยรวมแล้วการใช้เกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำประเทศของกลุ่มตัวอย่างด้านความรู้ความสามารถอยู่ในระดับมาก

1.5.2 ด้านบุคลิกภาพ

ตารางที่ 18 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกณฑ์การตัดสินใจด้านบุคลิกภาพ

เกณฑ์	ระดับการตัดสินใจ										$\bar{x}$	ระดับ เกณฑ์ การตัดสินใจ
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด			
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		
8. รูปร่างหน้าตา	16	4.0	40	10.0	197	49.3	87	21.8	60	15.0	2.66	ปานกลาง
9. การแต่งกาย	33	8.3	138	34.5	163	40.8	48	12.0	18	4.5	3.29	ปานกลาง
10. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	201	50.3	168	42.0	27	6.8	3	0.8	1	0.3	4.40	มาก
11. มีความเป็นผู้นำ	259	64.8	122	30.5	17	4.3	1	0.3	1	0.3	4.58	มากที่สุด
12. มีปฏิภาณไหวพริบ	270	67.5	111	27.8	18	4.5	1	0.3	-	-	4.62	มากที่สุด
13. มีความคล่องแคล่ว แก้วกล้า จับใจ	231	57.8	132	33.0	34	8.5	2	0.5	1	0.3	4.47	มาก
14. มีระเบียบวินัย	204	51.0	153	38.3	39	9.8	4	1.0	-	-	4.38	มาก
15. มีวัฒนธรรม	176	44.0	168	42.0	50	12.5	4	1.0	2	0.5	4.27	มาก
16. มีความเป็นสุภาพชน	190	47.5	168	42.0	38	9.5	4	1.0	-	-	4.35	มาก
17. เป็นคนดี	301	75.3	78	19.5	20	5.0	1	0.3	-	-	4.69	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย = 4.1795												มาก

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างใช้เกณฑ์การตัดสินใจด้านบุคลิกภาพในการเลือกผู้นำทางการเมืองโดยพิจารณาจากการเป็นคนดี มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.69) รองลงมา คือ มีปฏิภาณไหวพริบ (ค่าเฉลี่ย 4.62) มีความเป็นผู้นำ (ค่าเฉลี่ย 4.58) มีความคล่องแคล่ว แก้วกล้า จับใจ (ค่าเฉลี่ย 4.47) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (ค่าเฉลี่ย 4.40) มีระเบียบวินัย (ค่าเฉลี่ย 4.38) มีความเป็นสุภาพชน (ค่าเฉลี่ย 4.35) มีวัฒนธรรม (ค่าเฉลี่ย 4.27) การแต่งกาย (ค่าเฉลี่ย 3.29) และรูปร่างหน้าตา (ค่าเฉลี่ย 2.66) ตามลำดับ

โดยรวมแล้วการใช้เกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำประเทศของกลุ่มตัวอย่างด้านบุคลิกภาพอยู่ในระดับมาก

1.5.3 ด้านสังคมและการติดต่อสื่อสาร

ตารางที่ 19 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกณฑ์การตัดสินใจ ด้านสังคมและการติดต่อสื่อสาร

เกณฑ์	ระดับการตัดสินใจ										X	ระดับ เกณฑ์ การตัดสินใจ
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด			
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		
18. มีมนุษยสัมพันธ์	185	46.3	179	44.8	34	8.5	1	0.3	1	0.3	4.36	มาก
19. การเป็นที่ยอมรับ จากต่างประเทศ	200	50.0	157	39.3	37	9.3	2	0.5	4	1.0	4.36	มาก
20. การเป็นที่ยอมรับ จากคนในประเทศ	233	58.3	141	35.3	21	5.3	3	0.8	2	0.5	4.49	มาก
21. สามารถสื่อสารได้ อย่างเหมาะสม สื่อได้ ตรงประเด็น ชัดเจน เข้าใจได้	218	54.5	164	41.0	16	4.0	2	0.5	-	-	4.49	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม = 4.4319												มาก

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างใช้เกณฑ์การตัดสินใจด้านสังคมและการติดต่อสื่อสารในการเลือกผู้นำทางการเมืองโดยพิจารณาจากการการเป็นที่ยอมรับจากคนในประเทศและสามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสม สื่อได้ตรงประเด็น ชัดเจน เข้าใจได้ (ค่าเฉลี่ย 4.49 เท่ากัน) รองลงมา คือมีมนุษยสัมพันธ์และการเป็นที่ยอมรับจากต่างประเทศ (ค่าเฉลี่ย 4.36 เท่ากัน)

โดยรวมแล้วการใช้เกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำประเทศของกลุ่มตัวอย่างด้านสังคมและการติดต่อสื่อสารอยู่ในระดับมาก

1.5.4 ด้านจริยธรรมทางการเมือง

ตารางที่ 20 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกณฑ์การตัดสินใจด้านจริยธรรมทางการเมือง

เกณฑ์	ระดับการตัดสินใจ										X	ระดับ เกณฑ์ การตัดสิน ใจ
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด			
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		
22. ความรับผิดชอบ	319	79.8	69	17.3	9	2.3	3	0.8	-	-	4.75	มากที่สุด
23. ความซื่อสัตย์ สุจริต	337	84.3	47	11.8	13	3.3	-	-	3	0.8	4.78	มากที่สุด
24. เสียสละ เห็นแก่ ประโยชน์ส่วนรวม เป็นหลัก	312	78.0	72	18.0	14	3.5	2	0.5	-	-	4.73	มากที่สุด
25. มีสัจจะ (รักษา คำพูด)	294	73.5	92	23.0	14	3.5	-	-	-	-	4.69	มากที่สุด
26. มีความเมตตา	207	51.8	131	32.8	57	14.3	5	1.3	-	-	4.34	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม = 4.6665												มากที่สุด

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างใช้เกณฑ์การตัดสินใจด้านจริยธรรมทางการเมืองในการเลือกผู้นำทางการเมืองโดยพิจารณาจากความซื่อสัตย์ สุจริต มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.78) รองลงมา คือ ความรับผิดชอบ (ค่าเฉลี่ย 4.75) เสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก (ค่าเฉลี่ย 4.73) มีสัจจะ (ค่าเฉลี่ย 4.69) และความมีเมตตา (ค่าเฉลี่ย 4.34) ตามลำดับ

โดยรวมแล้วการใช้เกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำประเทศของกลุ่มตัวอย่างด้านจริยธรรมทางการเมืองอยู่ในระดับมาก

1.5.5 ด้านพรรคการเมือง

ตารางที่ 21 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกณฑ์การตัดสินใจ ด้านพรรคการเมือง

เกณฑ์	ระดับการตัดสินใจ										X	ระดับ เกณฑ์การ ตัดสินใจ
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด			
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		
27. พรรคการเมือง ที่สังกัด	88	22.0	188	47.0	95	23.8	21	5.3	8	2.0	3.81	มาก
28. นโยบายพรรค	138	34.5	183	45.8	65	16.3	11	2.8	3	0.8	4.10	มาก
29. หัวหน้าพรรค	122	30.5	189	47.3	75	18.8	8	2.0	6	1.5	4.02	มาก
30. ความมีชื่อเสียงของพรรคการเมืองที่สังกัด	67	16.8	133	33.3	145	36.3	36	9.0	19	4.8	3.48	ปานกลาง
31. การตั้งมายาวนานของพรรคการเมือง	36	9.0	78	19.5	171	42.8	56	14.0	58	14.5	2.94	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม = 3.6782												มาก

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างใช้เกณฑ์การตัดสินใจด้านพรรคการเมืองในการเลือกผู้นำทางการเมืองโดยพิจารณาจากนโยบายพรรค มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.10) รองลงมา คือ หัวหน้าพรรค (ค่าเฉลี่ย 4.02) พรรคการเมืองที่สังกัด (ค่าเฉลี่ย 3.81) ความมีชื่อเสียงของพรรคการเมืองที่สังกัด (ค่าเฉลี่ย 3.48) และการตั้งมายาวนานของพรรคการเมือง (ค่าเฉลี่ย 2.94) ตามลำดับ

โดยรวมแล้วการใช้เกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำประเทศของกลุ่มตัวอย่าง ด้านพรรคการเมืองอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 22 แสดงภาพรวมของเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับเกณฑ์ การตัดสินใจ ในการเลือกผู้นำ ทางการเมือง	เกณฑ์การตัดสินใจ									
	ด้านความรู้ ความ สามารถ		ด้านบุคลิก ภาพ		ด้านสังคม และการติดต่อสื่อสาร		ด้าน จริยธรรมทาง การเมือง		ด้านพรรค การเมือง	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
ระดับน้อยที่สุด	-	-	-	-	1	0.3	-	-	3	0.8
ระดับน้อย	2	5.0	-	-	2	0.5	2	0.5	15	3.8
ระดับปานกลาง	30	7.5	35	8.8	21	5.3	11	2.8	132	33.0
ระดับมาก	269	67.3	266	66.5	198	49.5	89	22.3	205	51.3
ระดับมากที่สุด	99	24.8	99	24.8	178	44.5	298	74.5	44	11.0

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้เกณฑ์การตัดสินใจในการพิจารณาเลือกผู้นำทางการเมืองจากด้านต่างๆ ดังนี้

ด้านความรู้ความสามารถ	อยู่ในระดับมาก
ด้านบุคลิกภาพ	อยู่ในระดับมาก
ด้านสังคมและการติดต่อสื่อสาร	อยู่ในระดับมาก
ด้านจริยธรรมทางการเมือง	อยู่ในระดับมากที่สุด
ด้านพรรคการเมือง	อยู่ในระดับมาก

1.6 ข้อเสนอเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้นำทางการเมืองในภาวะวิกฤตที่ประชาชนต้องการ

ตารางที่ 23 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้นำทางการเมืองในภาวะวิกฤต

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. กล้าตัดสินใจ เด็ดขาด เจียบแหลม	18	11.3
2. มีความรอบรู้ในทุกๆด้าน เช่น เศรษฐศาสตร์ บริหาร ต่างประเทศ เกษตร สิ่งแวดล้อม กฎหมาย	10	6.3
3. เจรจาต่อรองเก่ง	1	0.6
4. มีความสามารถและตั้งใจในการแก้ปัญหา เข้าใจปัญหา แก้ไขปัญหาได้ตรงจุดตามลำดับความสำคัญ	27	17.0
5. พูดจริง ทำจริง	5	3.1
6. มั่นคง สุขุม รอบคอบ มีเหตุผล แน่วแน่ เข้มแข็ง อดทน มีความพยายาม เชื้อมั่นในตนเอง	25	15.7
7. ใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น พร้อมที่จะเรียนรู้ รู้จักประนีประนอม	4	2.5
8. วางตัวดี เหมาะสม	1	0.6
9. เป็นนักวางแผนที่ดี	2	1.3
10. ไม่มีประวัติต่างพร้อย ประสบความสำเร็จในชีวิตในทุกๆ ด้าน	3	1.9
11. มีฐานะทางการเงินดี	2	1.3
12. มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้นำของต่างประเทศ	1	0.6
13. มุ่งมั่นทำงานเพื่อประเทศชาติ พัฒนาประเทศ	24	15.1
14. มีคุณธรรม ยุติธรรมไม่เล่นพรรคเล่นพวก ไม่ปกป้องคนผิด ไม่เกรงกลัวอิทธิพล	36	22.6
รวม	159	100.0

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการให้ผู้นำทางการเมืองในภาวะวิกฤตมีคุณสมบัติดังนี้ คือ มีคุณธรรม ยุติธรรมไม่เล่นพรรคเล่นพวก ไม่ปกป้องคนผิด ไม่เกรงกลัวอิทธิพล มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.6 รองลงมา คือ มีความสามารถตั้งใจในการแก้ปัญหา เข้าใจปัญหา แก้ไขปัญหาได้ตรงจุดตามลำดับความสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 17.0 และวางตัวดี เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 0.6 ตามลำดับ

จากแบบสอบถามที่เก็บได้จากกลุ่มตัวอย่าง 400 ชุด มีผู้ที่แสดงความคิดเห็นกลับมาจำนวน 159 ชุด คิดเป็นร้อยละ 39.75

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing)

สมมติฐานการวิจัยเรื่อง " ปัจจัยทางการสื่อสารที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤต " มีทั้งหมด 3 ข้อ

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยทางการสื่อสารด้านการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง ความรู้ทางด้านการเมือง และทัศนคติที่มีต่อการเมืองมีความสัมพันธ์กับเกณฑ์การตัดสินใจเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤต แบ่งเป็นสมมติฐานย่อย 5 ข้อ ดังนี้

- 1.1 การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤต
- 1.2 การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤต
- 1.3 การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์กับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤต
- 1.4 ความรู้ทางด้านการเมืองมีความสัมพันธ์กับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤต
- 1.5 ทัศนคติที่มีต่อการเมืองมีความสัมพันธ์กับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤต

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ของประชาชนที่แตกต่างกันจะมีปัจจัยทางการสื่อสารทางการเมืองแตกต่างกัน แบ่งเป็นสมมติฐานย่อย 25 ข้อ

- 2.1 เพศต่างกันทำให้เกิดการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนต่างกัน
- 2.2 เพศต่างกันทำให้เกิดการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคลต่างกัน
- 2.3 เพศต่างกันทำให้เกิดการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจต่างกัน
- 2.4 เพศต่างกันความรู้ทางด้านการเมืองต่างกัน
- 2.5 เพศต่างกันทำให้เกิดทัศนคติที่มีต่อการเมืองต่างกัน
- 2.6 อายุต่างกันทำให้เกิดการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนต่างกัน
- 2.7 อายุต่างกันทำให้เกิดการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคลต่างกัน
- 2.8 อายุต่างกันทำให้เกิดการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจต่างกัน
- 2.9 อายุต่างกันความรู้ทางด้านการเมืองต่างกัน
- 2.10 อายุต่างกันทำให้เกิดทัศนคติที่มีต่อการเมืองต่างกัน

- 2.11 การศึกษาต่างกันทำให้เกิดการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน
ต่างกัน
- 2.12 การศึกษาต่างกันทำให้เกิดการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคล
ต่างกัน
- 2.13 การศึกษาต่างกันทำให้เกิดการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะ
กิจต่างกัน
- 2.14 การศึกษาต่างกันความรู้ทางการเมืองต่างกัน
- 2.15 การศึกษาต่างกันทำให้เกิดทัศนคติที่มีต่อการเมืองต่างกัน
- 2.16 อาชีพต่างกันทำให้เกิดการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนต่าง
กัน
- 2.17 อาชีพต่างกันทำให้เกิดการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคลต่างกัน
- 2.18 อาชีพต่างกันทำให้เกิดการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจ
ต่างกัน
- 2.19 อาชีพต่างกันความรู้ทางการเมืองต่างกัน
- 2.20 อาชีพต่างกันทำให้เกิดทัศนคติที่มีต่อการเมืองต่างกัน
- 2.21 รายได้ต่างกันทำให้เกิดการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนต่าง
กัน
- 2.22 รายได้ต่างกันทำให้เกิดการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคลต่าง
กัน
- 2.23 รายได้ต่างกันทำให้เกิดการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจ
ต่างกัน
- 2.24 รายได้ต่างกันความรู้ทางการเมืองต่างกัน
- 2.25 รายได้ต่างกันทำให้เกิดทัศนคติที่มีต่อการเมืองต่างกัน
- สมมติฐานที่ 3 ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ
และรายได้ของประชาชนที่แตกต่างกันจะมีเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองของ
ประชาชนในภาวะวิกฤตแตกต่างกัน แบ่งเป็นสมมติฐานย่อย 5 ข้อ
- 3.1 เพศที่ต่างกันเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองต่างกัน
  - 3.2 อายุที่ต่างกันเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองต่างกัน
  - 3.3 การศึกษาที่ต่างกันเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองต่างกัน
  - 3.4 อาชีพที่ต่างกันเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองต่างกัน
  - 3.5 รายได้ที่ต่างกันเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองต่างกัน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยทางการสื่อสารด้านการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง ความรู้ทางการเมือง และทัศนคติที่มีต่อการเมืองมีความสัมพันธ์กับเกณฑ์การตัดสินใจเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤต

การทดสอบสมมติฐานที่ 1.1 ใช้สถิติการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ตารางที่ 24 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน กับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤต

เกณฑ์การตัดสินใจ	ค่าสหสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน	P
ด้านความรู้ความสามารถ	0.1156*	0.021
ด้านบุคลิกภาพ	0.1172*	0.019
ด้านสังคมและการสื่อสาร	0.0773	0.123
ด้านจริยธรรมทางการเมือง	0.1277*	0.011
ด้านพรรคการเมือง	0.0835	0.096

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่าการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองด้านความรู้ความสามารถ ด้านบุคลิกภาพ และด้านจริยธรรมทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองด้านสังคมและการสื่อสาร และด้านพรรคการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน

ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เฉพาะด้านความรู้ความสามารถ ด้านบุคลิกภาพ และด้านจริยธรรมทางการเมือง

การทดสอบสมมติฐานที่ 1.2 ใช้สถิติการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์

สัน

ตารางที่ 25 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคลกับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤต

เกณฑ์การตัดสินใจ	ค่าสหสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคล	P
ด้านความรู้ความสามารถ	0.0920	0.066
ด้านบุคลิกภาพ	0.1028*	0.040
ด้านสังคมและการสื่อสาร	0.0101	0.841
ด้านจริยธรรมทางการเมือง	0.0725	0.148
ด้านพรรคการเมือง	0.0930	0.064

*P ≤ .05

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่าการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองด้านบุคลิกภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองด้านความรู้ความสามารถ ด้านสังคมและการสื่อสาร ด้านจริยธรรมทางการเมือง และด้านพรรคการเมือง ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคล

ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เฉพาะด้านบุคลิกภาพ

การทดสอบสมมติฐานที่ 1.3 ใช้สถิติการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์

สัน

ตารางที่ 26 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจกับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤต

เกณฑ์การตัดสินใจ	ค่าสหสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจ	P
ด้านความรู้ความสามารถ	0.1399*	0.005
ด้านบุคลิกภาพ	0.1487*	0.003
ด้านสังคมและการสื่อสาร	0.1007*	0.044
ด้านจริยธรรมทางการเมือง	0.0552	0.271
ด้านพรรคการเมือง	0.0091	0.857

*P ≤ .05

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่าการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์กับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองด้านความรู้ความสามารถ ด้านบุคลิกภาพ และด้านสังคมและการติดต่อสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองด้านจริยธรรมทางการเมือง และด้านพรรคการเมือง ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจ

ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เฉพาะด้านความรู้ความสามารถ ด้านบุคลิกภาพ และด้านสังคมและการสื่อสาร

การทดสอบสมมติฐานที่ 1.4 ใช้สถิติการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์

สัน

ตารางที่ 27 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางด้านการเมืองกับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤต

เกณฑ์การตัดสินใจ	ค่าสหสัมพันธ์กับความรู้ทางด้านการเมือง	P
ด้านความรู้ความสามารถ	0.0630	0.210
ด้านบุคลิกภาพ	0.0433	0.388
ด้านสังคมและการสื่อสาร	0.0778	0.121
ด้านจริยธรรมทางการเมือง	0.1970*	0.000
ด้านพรรคการเมือง	0.1261*	0.012

*P ≤ .05

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่าความรู้ทางด้านการเมืองมีสัมพันธ์กับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองด้านจริยธรรมทางการเมือง และด้านพรรคการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองด้านความรู้ความสามารถ ด้านบุคลิกภาพ และด้านสังคมและการสื่อสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ทางด้านการเมือง

ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เฉพาะด้านจริยธรรมทางการเมือง และด้านพรรคการเมือง

การทดสอบสมมติฐานที่ 1.5 ใช้สถิติการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์

สัน

ตารางที่ 28 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการเมืองกับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤต

เกณฑ์การตัดสินใจ	ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการเมือง	P
ด้านความรู้ความสามารถ	0.3279*	0.000
ด้านบุคลิกภาพ	0.2643*	0.000
ด้านสังคมและการสื่อสาร	0.2745*	0.000
ด้านจริยธรรมทางการเมือง	0.2395*	0.000
ด้านพรรคการเมือง	0.1496*	0.003

*P ≤ .05

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่าทัศนคติที่มีต่อการเมืองมีความสัมพันธ์กับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองในทุกๆ ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถ ด้านบุคลิกภาพ ด้านสังคมและการติดต่อสื่อสาร ด้านจริยธรรมทางการเมือง และด้านพรรคการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ของประชาชนที่แตกต่างกันจะมีปัจจัยทางการสื่อสารทางการเมืองแตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.1 ใช้สถิติการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (t-test)

ตารางที่ 29 แสดงความแตกต่างระหว่างเพศกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน

เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	SD	T	P
ชาย	186	3.36	0.65	2.11*	0.035
หญิง	213	3.22	0.72		

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายและหญิงมีความแตกต่างกันในด้านการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนมากกว่าเพศหญิง

ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.2 ใช้สถิติการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย

(t-test)

ตารางที่ 30 แสดงความแตกต่างระหว่างเพศกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคล

เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	SD	T	P
ชาย	186	2.57	0.77	-0.07	0.946
หญิง	213	2.58	0.78		

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.3 ใช้สถิติการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย

(t-test)

ตารางที่ 31 แสดงความแตกต่างระหว่างเพศกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจ

เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	SD	t	P
ชาย	186	2.47	0.69	-2.00*	0.046
หญิง	213	2.60	0.65		

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายและหญิงมีความแตกต่างกันในด้านการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนมากกว่าเพศชาย

ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.4 ใช้สถิติการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย

(t-test)

ตารางที่ 32 แสดงความแตกต่างระหว่างเพศกับความรู้ทางด้านการเมือง

เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	SD	T	P
ชาย	186	17.13	5.93	2.87*	0.004
หญิง	212	15.51	5.32		

*P ≤ .05

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายและหญิงมีความแตกต่างกันในด้านความรู้ทางด้านการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีความรู้ทางด้านการเมืองสูงกว่าเพศหญิง

ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.5 ใช้สถิติการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย

(t-test)

ตารางที่ 33 แสดงความแตกต่างระหว่างเพศกับทัศนคติที่มีต่อการเมือง

เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	SD	T	P
ชาย	186	3.92	0.58	-2.22*	0.027
หญิง	213	4.04	0.49		

*P ≤ .05

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายและหญิงมีความแตกต่างกันในด้านทัศนคติที่มีต่อการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีทัศนคติที่มีต่อการเมืองเชิงลบมากกว่าเพศชาย

ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.6 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 34 แสดงความแตกต่างระหว่างอายุกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน

อายุ	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P	คู่ที่แตกต่าง
1. 18 – 25 ปี	189	3.20	0.70	2.6554*	0.0224	3 > 1
2. 26 – 30 ปี	61	3.36	0.62			
3. 31 – 40 ปี	81	3.51	0.70			
4. 41 – 50 ปี	40	3.21	0.71			
5. 51 – 60 ปี	23	3.20	0.74			
6. 61 ปีขึ้นไป	6	3.23	0.61			

*P ≤ .05

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารทางด้านการเมืองจากสื่อมวลชนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างกันระหว่างคู่โดยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีการเปิดรับข่าวสารทางด้านการเมืองจากสื่อมวลชนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่อายุระหว่าง 18 – 25 ปี

ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.7 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 35 แสดงความแตกต่างระหว่างอายุกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคล

อายุ	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P
1. 18 – 25 ปี	189	2.47	0.75	1.9625	0.0833
2. 26 – 30 ปี	60	2.59	0.81		
3. 31 – 40 ปี	81	2.77	0.80		
4. 41 – 50 ปี	40	2.69	0.76		
5. 51 – 60 ปี	23	2.59	0.79		
6. 61 ปีขึ้นไป	6	2.47	0.78		

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.8 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 36 แสดงความแตกต่างระหว่างอายุกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจ

อายุ	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P
1. 18 – 25 ปี	189	2.57	0.69	1.4500	0.2054
2. 26 – 30 ปี	61	2.45	0.72		
3. 31 – 40 ปี	81	2.55	0.57		
4. 41 – 50 ปี	40	2.70	0.64		
5. 51 – 60 ปี	23	2.28	0.71		
6. 61 ปีขึ้นไป	6	2.56	0.56		

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.9 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 37 แสดงความแตกต่างระหว่างอายุกับความรู้ทางการเมือง

อายุ	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P
1. 18 – 25 ปี	189	16.07	5.57	0.9235	0.4655
2. 26 – 30 ปี	60	16.50	5.46		
3. 31 – 40 ปี	81	15.72	5.93		
4. 41 – 50 ปี	40	17.78	6.01		
5. 51 – 60 ปี	23	16.13	5.77		
6. 61 ปีขึ้นไป	6	18.17	2.79		

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีความรู้ทางการเมืองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.10 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 38 แสดงความแตกต่างระหว่างอายุกับทัศนคติที่มีต่อการเมือง

อายุ	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P
1. 18 – 25 ปี	189	4.02	0.54	0.9394	0.4552
2. 26 – 30 ปี	61	4.01	0.46		
3. 31 – 40 ปี	81	3.91	0.51		
4. 41 – 50 ปี	40	3.94	0.49		
5. 51 – 60 ปี	23	3.95	0.80		
6. 61 ปีขึ้นไป	6	3.69	0.53		

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อการเมืองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.11 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 39 แสดงความแตกต่างระหว่างการศึกษากับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน

ระดับการศึกษา	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P	คู่ที่แตกต่าง
1. ประถมศึกษา	18	2.78	0.86	4.4630*	0.0006	
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	8	3.48	0.37			
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	70	3.15	0.67			
4. อนุปริญญา/ปวส.	21	3.51	0.61			4 > 1
5.ปริญญาตรี	233	3.31	0.70			5 > 1
6. สูงกว่าปริญญาตรี	50	3.45	0.61			6 > 1

*P ≤ .05

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างกันระหว่างคู่โดยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา

ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.12 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 40 แสดงความแตกต่างระหว่างการศึกษากับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคล

ระดับการศึกษา	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P
1. ประถมศึกษา	18	2.20	0.84	1.0967	0.3617
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	8	2.58	0.52		
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	70	2.55	0.78		
4. อนุปริญญา/ปวส.	21	2.67	0.82		
5.ปริญญาตรี	232	2.58	0.81		
6. สูงกว่าปริญญาตรี	50	2.68	0.60		

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.13 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 41 แสดงความแตกต่างระหว่างการศึกษากับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจ

ระดับการศึกษา	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P
1. ประถมศึกษา	18	2.28	0.66	0.7463	0.5892
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	8	2.44	0.54		
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	70	2.59	0.68		
4. อนุปริญญา/ปวส.	21	2.55	0.74		
5.ปริญญาตรี	233	2.54	0.67		
6. สูงกว่าปริญญาตรี	50	2.60	0.64		

จากตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.14 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA)

ตารางที่ 42 แสดงความแตกต่างระหว่างการศึกษากับความรู้ทางด้านการเมือง

ระดับการศึกษา	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P	คู่ที่แตกต่าง
1. ประถมศึกษา	18	12.94	5.49	3.6513*	0.0031	
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	8	17.25	5.31			
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	70	16.37	5.94			
4. อนุปริญญา/ปวส.	21	16.05	7.78			
5.ปริญญาตรี	232	15.93	5.20			5 > 6
6. สูงกว่าปริญญาตรี	50	18.84	5.65			6 > 1

*P ≤ .05

จากตารางที่ 42 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้ทางด้านการเมืองต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างกันระหว่างคู่โดยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้ทางด้านการเมืองสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและปริญญาตรี

ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.15 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 43 แสดงความแตกต่างระหว่างการศึกษากับทัศนคติที่มีต่อการเมือง

ระดับการศึกษา	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P
1. ประถมศึกษา	18	3.80	0.82	1.5807	0.1644
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	8	3.69	0.50		
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	70	3.99	0.59		
4. อนุปริญญา/ปวส.	21	3.81	0.73		
5.ปริญญาตรี	233	4.01	0.48		
6. สูงกว่าปริญญาตรี	50	4.05	0.51		

จากตารางที่ 43 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการเมืองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.16 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 44 แสดงความแตกต่างระหว่างอาชีพกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน

อาชีพ	N	$\bar{X}$	SD	F	P	คู่ที่ แตกต่าง
1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	95	3.44	0.55	6.4417*	0.0000	1 > 3
2. พนักงานบริษัทเอกชน/ธนาคาร	85	3.50	0.76			2 > 4
3. กิจการส่วนตัว/ค้าขาย	26	2.81	0.86			3 < 2
4. นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	170	3.17	0.65			
5. แม่บ้าน/พอบ้าน	6	3.33	0.77			
6. อื่นๆ	18	3.20	0.63			

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 44 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างกันระหว่างคู่โดยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเจ้าของกิจการส่วนตัวและค้าขาย และพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนและธนาคารมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเจ้าของกิจการส่วนตัว ค้าขาย นักเรียน นิสิต และนักศึกษา

ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.17 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 45 แสดงความแตกต่างระหว่างอาชีพกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคล

อาชีพ	N	$\bar{X}$	SD	F	P	คู่ที่แตกต่าง
1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	95	2.80	0.80	3.4740	0.0040	1 > 4
2. พนักงานบริษัทเอกชน/ธนาคาร	85	2.68	0.76	*		
3. กิจการส่วนตัว/ค้าขาย	26	2.51	0.82			
4. นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	170	2.42	0.73			
5. แม่บ้าน/พอบ้าน	5	2.40	0.37			
6. อื่นๆ	18	2.53	0.93			

*P ≤ .05

จากตารางที่ 45 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคลต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างกันระหว่างคู่โดยวิธีการของ Scheffe' พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคลมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักเรียน นิสิต และนักศึกษา

ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.18 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 46 แสดงความแตกต่างระหว่างอาชีพกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจ

อาชีพ	N	$\bar{X}$	SD	F	P
1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	95	2.51	0.61	0.4812	0.7903
2. พนักงานบริษัทเอกชน/ธนาคาร	85	2.55	0.73		
3. กิจการส่วนตัว/ค้าขาย	26	2.44	0.69		
4. นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	170	2.56	0.67		
5. แม่บ้าน/พ่อบ้าน	6	2.87	0.84		
6. อื่นๆ	18	2.54	0.63		

จากตารางที่ 46 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารทางด้านการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.19 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 47 แสดงความแตกต่างระหว่างอาชีพกับความรู้อาชีพด้านการเมือง

อาชีพ	N	$\bar{X}$	SD	F	P
1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	95	16.51	6.18	0.6527	0.6596
2. พนักงานบริษัทเอกชน/ธนาคาร	84	15.83	5.13		
3. กิจการส่วนตัว/ค้าขาย	26	15.58	5.92		
4. นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	170	16.41	5.51		
5. แม่บ้าน/พอบ้าน	6	19.50	8.29		
6. อื่นๆ	18	15.72	5.45		

จากตารางที่ 47 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีความรู้ด้านการเมืองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.20 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 48 แสดงความแตกต่างระหว่างอาชีพกับทัศนคติที่มีต่อการเมือง

อาชีพ	N	$\bar{X}$	SD	F	P	คู่ที่แตกต่าง
1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	95	3.92	0.55	2.7361*	0.0191	ไม่พบ
2. พนักงานบริษัทเอกชน/ธนาคาร	85	3.97	0.47			
3. กิจการส่วนตัว/ค้าขาย	26	4.07	0.49			
4. นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	170	4.06	0.51			
5. แม่บ้าน/พ่อบ้าน	6	3.59	0.83			
6. อื่นๆ	18	3.70	0.77			

*P ≤ .05

จากตารางที่ 48 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อการเมืองต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างกันระหว่างคู่โดยวิธีการของ Scheffe' ไม่พบคู่ที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.21 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 49 แสดงความแตกต่างระหว่างรายได้กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน

รายได้ต่อเดือน	N	$\bar{X}$	SD	F	P	คู่ที่แตกต่าง
1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	119	3.09	0.64	3.6374*	0.0016	ไม่พบ
2. 5,001 – 10,000 บาท	104	3.26	0.62			
3. 10,001 – 15,000 บาท	71	3.45	0.81			
4. 15,001 – 20,000 บาท	40	3.32	0.71			
5. 20,001 – 25,000 บาท	23	3.63	0.64			
6. 25,001 – 30,000 บาท	6	3.57	0.45			
7. 31,001 บาทขึ้นไป	37	3.40	0.73			

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 49 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างกันระหว่างคู่โดยวิธีการของ Scheffe' ไม่พบคู่ที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.22 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 50 แสดงความแตกต่างระหว่างรายได้กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคล

รายได้ต่อเดือน	N	$\bar{X}$	SD	F	P
1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	119	2.40	0.81	1.7916	0.0995
2. 5,001 – 10,000 บาท	104	2.61	0.78		
3. 10,001 – 15,000 บาท	71	2.73	0.76		
4. 15,001 – 20,000 บาท	40	2.58	0.83		
5. 20,001 – 25,000 บาท	22	2.66	0.64		
6. 25,001 – 30,000 บาท	6	2.77	0.37		
7. 31,001 บาทขึ้นไป	37	2.70	0.73		

จากตารางที่ 50 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.23 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 51 แสดงความแตกต่างระหว่างรายได้กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจ

รายได้ต่อเดือน	N	$\bar{X}$	SD	F	P
1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	119	2.52	0.65	0.5185	0.7943
2. 5,001 – 10,000 บาท	104	2.56	0.66		
3. 10,001 – 15,000 บาท	71	2.53	0.68		
4. 15,001 – 20,000 บาท	40	2.54	0.74		
5. 20,001 – 25,000 บาท	23	2.70	0.65		
6. 25,001 – 30,000 บาท	6	2.81	0.88		
7. 31,001 บาทขึ้นไป	37	2.46	0.69		

จากตารางที่ 51 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.24 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 52 แสดงความแตกต่างระหว่างรายได้กับความรู้ทางด้านการเมือง

รายได้ต่อเดือน	N	$\bar{X}$	SD	F	P
1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	119	16.04	5.68	1.1904	0.3104
2. 5,001 – 10,000 บาท	104	15.86	5.55		
3. 10,001 – 15,000 บาท	71	15.97	5.69		
4. 15,001 – 20,000 บาท	39	17.74	5.94		
5. 20,001 – 25,000 บาท	23	15.35	4.89		
6. 25,001 – 30,000 บาท	6	19.33	9.22		
7. 31,001 บาทขึ้นไป	37	17.27	5.21		

จากตารางที่ 52 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกันมีความรู้ทางด้านการเมืองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2.25 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 53 แสดงความแตกต่างระหว่างรายได้กับทัศนคติที่มีต่อการเมือง

รายได้ต่อเดือน	N	$\bar{X}$	SD	F	P
1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	119	3.99	0.58	2.1146	0.0508
2. 5,001 – 10,000 บาท	104	4.01	0.48		
3. 10,001 – 15,000 บาท	71	4.02	0.43		
4. 15,001 – 20,000 บาท	40	4.09	0.52		
5. 20,001 – 25,000 บาท	23	3.64	0.66		
6. 25,001 – 30,000 บาท	6	3.81	1.02		
7. 31,001 บาทขึ้นไป	37	3.96	0.56		

จากตารางที่ 53 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกันมีทัศนคติต่อการเมืองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ของประชาชนที่แตกต่างกันจะมีเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองของประชาชนในภาวะวิกฤตแตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานที่ 3.1 ใช้สถิติการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (t-test)

ตารางที่ 54 แสดงความแตกต่างระหว่างเพศกับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมือง (พิจารณาจากภาพรวม)

เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	SD	t	P
ชาย	186	4.17	0.39	-1.60	0.111
หญิง	212	4.23	0.38		

จากตารางที่ 54 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายและหญิงไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องของเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองในภาวะวิกฤตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 3.2 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 55 แสดงความแตกต่างระหว่างอายุกับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมือง (พิจารณาจากภาพรวม)

อายุ	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P
1. 18 – 25 ปี	189	4.20	0.35	0.989	0.9923
2. 26 – 30 ปี	60	4.22	0.35		
3. 31 – 40 ปี	81	4.21	0.38		
4. 41 – 50 ปี	40	4.22	0.43		
5. 51 – 60 ปี	23	4.15	0.63		
6. 61 ปีขึ้นไป	6	4.19	0.34		

จากตารางที่ 55 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองในภาวะวิกฤตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 3.3 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 56 แสดงความแตกต่างระหว่างการศึกษาเกี่ยวกับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมือง (พิจารณาจากภาพรวม)

ระดับการศึกษา	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P
1. ประถมศึกษา	18	4.07	0.76	1.3389	0.2469
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	8	4.21	0.22		
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	70	4.18	0.36		
4. อนุปริญญา/ปวส.	21	4.18	0.52		
5.ปริญญาตรี	232	4.20	0.35		
6. สูงกว่าปริญญาตรี	50	4.31	0.30		

จากตารางที่ 56 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองในภาวะวิกฤตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 3.4 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 57 แสดงความแตกต่างระหว่างอาชีพกับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมือง (พิจารณาจากภาพรวม)

อาชีพ	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P
1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	95	4.18	0.41	0.2305	0.9491
2. พนักงานบริษัทเอกชน/ธนาคาร	84	4.23	0.32		
3. กิจการส่วนตัว/ค้าขาย	26	4.20	0.60		
4. นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	170	4.20	0.35		
5. แม่บ้าน/พ่อบ้าน	6	4.31	0.24		
6. อื่นๆ	18	4.20	0.43		

จากตารางที่ 57 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองในภาวะวิกฤตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 3.5 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 58 แสดงความแตกต่างระหว่างรายได้กับเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมือง (พิจารณาจากภาพรวม)

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	$\bar{X}$	SD	F	P
1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	119	4.17	0.97	0.4145	0.8694
2. 5,001 – 10,000 บาท	104	4.19	0.40		
3. 10,001 – 15,000 บาท	70	4.23	0.41		
4. 15,001 – 20,000 บาท	40	4.24	0.35		
5. 20,001 – 25,000 บาท	23	4.27	0.29		
6. 25,001 – 30,000 บาท	6	4.22	0.41		
7. 31,001 บาทขึ้นไป	37	4.20	0.41		

จากตารางที่ 58 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกันมีเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกผู้นำทางการเมืองในภาวะวิกฤตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้